

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa K. M.

przeciwko M. M.

o nakazanie złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 lutego 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 11 marca 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odrzuca skargę kasacyjną w zakresie zaskarżenia wyroku w części zmieniającej wyrok Sądu Rejonowego w B. przez oddalenie powództwa (1 b), a w pozostałym zakresie odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki 1200 (tysiąc dwieście) zł kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w O. zmienił wyrok sądu Rejonowego w B., którym oddalono powództwo o zobowiązanie pozwanego do złożenia oświadczenia woli - po odwołaniu darowizny - przenoszącego własność oznaczonych nieruchomości na rzecz powódki, w ten sposób, że zobowiązał pozwanego do złożenia oświadczenia woli przenoszącego na rzecz powódki $\frac{1}{2}$ udziału we współwłasności określonych nieruchomości, oddalił powództwo w pozostałej części i orzekł o kosztach procesu za pierwszą instancję oraz oddalił

apelację w pozostałej części i orzekł o kosztach podstępownia odwoławczego. Zaskarżając wyrok w całości, pełnomocnik pozwanego wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pozwany zaskarżył wyrok w całości, a więc również w części oddalającej powództwo. Warunkiem dopuszczalności zaskarżenia orzeczenia jest interes skarżącego w tym zaskarżeniu, zachodzący w wypadku tzw. gravamen, polegający - najogólniej mówiąc - na niezgodności orzeczenia z żądaniem zgłoszonym w procesie przez strony (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 1997 r., I CKN 57/97, OSNC 1997, nr 11, poz. 166 i z dnia 5 września 1997 r., III CKN 152/97, nie publ., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2003 r., III CKN 606/00, nie publ.). Zawarte w punkcie Ib zaskarżonego wyroku oddalenie powództwa w pozostałej części jest zgodne z żądaniem skarżącego; skarga kasacyjna w tym zakresie podlegała więc odrzuceniu jako niedopuszczalna (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

W pozostałym zakresie należało natomiast odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ponieważ nie zachodzi wskazana przez skarżącego przesłanka przyjęcia jej do rozpoznania w postaci oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Powołanie się na tę przesłankę wymaga - jak wyjaśniono w orzecznictwie - wykazania, że zaskarżony wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad prawa, widocznym *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy i dłuższych badań lub dociekań. Chodzi więc o szczególne, kwalifikowane wypadki naruszenia prawa przez sąd drugiej instancji (por. postanowienie z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 197/02, OSNC 2004 r., nr 3, poz. 49). Uzasadnienie omawianej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera - w konfrontacji z motywami rozstrzygnięcia - przekonujących argumentów, że zaskarżony wyrok został wydany z naruszeniem prawa lub podstawowych zasad prawa,

uzasadniającym oczywistą zasadność skargi kasacyjnej w wyżej przedstawionym rozumieniu.

Nie zachodzi także w sprawie przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w postaci nieważności postępowania, brana pod rozwagę z urzędu.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c. oraz art. 98 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.).